

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Cur mors coniugibus misera?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

esse non indignè ferat, per tanta crimina ad connubium gra-
 faros? Pari pacto, quis eos in matrimonio stabiliat, qui nulla
religionis, nulla consanguinitatis, nulla affinitatis, aut ullius cogna-
tionis ratione habita, ea matrimonia eligunt, à quibus natura
 abhorret? Quis patrem filia, matrem filij esse coniugem æqua
 animo audiat? Quis cum Ioanne non dicat, *Non licet tibi habere*
uxorem fratris tui? Et Oedipos vel veteres Ethnicorum tra-
 gœdiæ deplorauerunt. Denique *impotentia*, quæ & perperua
 est, & matrimonium antecessit, ipso iure naturæ facit matri-
 monium esse nullum; quomodo enim potest is se ad coniugium
 alligare, qui nequit perficere actum matrimoniale? An non
 præstat huiuscemodi dirimere; vt alter alibi remedium querat,
 qui *impotentia* non laborat? Quare hæc ipsa talis separatio bo-
 num est quoddam matrimonij; neque potest sine calumnia ac-
 cusari; sicut & illæ, quæ sunt strictim à nobis enumerata.

Marc. 6. 18.

VL

5. Igitur restat sola mors, quæ sanè est longè amarissima
 amantibus, ob tres causas. 1. Quia charos diuellit. 2. Quia
 viduos aut viduas facit; quis autem nescit vel viduorum defo-
 lationem, vel calamitatem viduarum? 3. Quia rarò secundus
 maritus, aut secunda vxor est melior. Ordine singula reexam.
 Fatendum enim est primò, mortem talibus multò esse acerbio-
 rem, quàm quibus coniunx non est.

Propert. l. 2.
eleg. 8.

Quid? non Antigones tumulo Bœotius Hamon

Corruit ipse suo saucijs ense lætus?

Et sua cum misero permiscuit ossa puella,

Qua sine Tebanam noluit ire domum?

An non audimus quotidie, *Nolo viuere, postquam vitam, postquam*
animam meam amisi. Simul moriar, simul sepeliar?

Tantus in excepto sensit amore dolor.

At hic ipse dolor docet, longè mitiorem esse mortem ijs, qui in
 calibatu coniuge caruerunt, longè vitam feliciorum. Nam ne-
 que ipsi morientes solliciti sunt pro superstitute coniuge; neque
 tristantur coniugè prius moriente. Deinde ista, per mortem,
 allata separatio, coniuges monet, ne se hîc esse beatos arbi-
 trentur, sed semper meminerint, delicias suas finiendas, & ad
 aliam beatitudinem aspirandum; ad quam, nisi per mortem,
 nunquam peruenirent.

Quid